

holm die nauw met de Britse *Intelligence* samenwerkte) codegegevens toe te smokkelen aan twee Nederlanders in bezet gebied die de mogelijkheid zagen om dagelijks meteorologische gegevens aan *MI-6* door te geven.¹

Seymour deed dus zijn best om buiten Nederlandse regeringsinstanties om nieuwe verbindingen met bezet gebied te leggen. Het valt op dat hij daarbij in één geval (de missie van Vandermeerssche) gebruik maakte van verbindingen van *SOE*, beter gezegd: *opnieuw* gebruik maakte, want hij, althans de *Dutch Section* van *MI-6*, had, gelijk eerder weergegeven, eind juni gewild dat de *SOE*-agent Jambroes contact zou zoeken met de leiding van de *ID* die voor *MI-6* had gewerkt (die leiding was overigens sinds maart in arrest).

In september '42 deed Seymour wéér een beroep op *SOE*. Niermeyer had toen geseind dat hij zonder geld kwam te zitten en dat zijn persoonsbewijs niet deugde. Hoe kon hij geholpen worden? Seymour had toen vermoedelijk nog niet vernomen dat van België uit nieuwe contacten in Nederland gelegd waren – hij wendde zich daarom voor de derde maal in successie tot de *Dutch Section* van *SOE* welke, zo had hij vernomen, prachtige resultaten in Nederland boekte. Een sabotage-agent van *SOE-Dutch*, A. van der Giessen, kreeg een zaklantaarn mee waarin ten behoeve van Niermeyer een nieuw pb en f 10 000 verborgen waren (in de batterijen); het Amsterdamse adres waar Niermeyer te bereiken was, werd in code genoteerd – van der Giessen nam het op een papiertje mee.

In de nacht van 30 september op 1 oktober werd van der Giessen, na door *SOE* aangekondigd te zijn, gedropt. De Duitsers vingden hem op,

gaan. Nadien begon de 'Dienst-Wim' via Antwerpen en Brussel gemicrofilmde rapporten naar Spanje te zenden. De *Belgian Section* van *SOE* gaf een deel van die rapporten aan het Bureau Militaire Voorbereiding Terugkeer (het bureau van de Bruyne dus) door, maar een ander deel bleef bij de Belgische geheime dienst in Londen liggen en werd daar pas diep in '43 door Somer ontdekt.

¹ De twee Nederlanders waren de jeugdige technici H. Deinum en ir. M. Vader die van plan waren zelf een zender te bouwen. A. M. de Jong gaf de nodige codegegevens aan een Nederlandse journalist mee die van Zweden uit in overleg met hem nogal pro-Duitse artikelen geschreven had teneinde van tijd tot tijd een visum voor bezet gebied te krijgen. Deinum kreeg zijn zender begin december '42 gereed. Nog geen twee weken later ontving hij via de 'Zweedse Weg' een Engelse zender, 'Packard', die overigens niet bleek te werken, en doordat aan Deinum en Vader een verkeerde golfengte opgegeven was, konden zij hun eigen zender ook niet gebruiken. Pas eind juni '43 waren zij dank zij de komst van de *BI*-agent P. L. baron d'Aulnis de Bourouill in staat, effectief aan het werk te gaan; hun groep, 'Packard', is tot aan de bevrijding actief gebleven.